

Starleader triomfeert

Publieksjury stelt mening geduren de kampioenschap drastisch bij

'Niet eerder gejureerd in zo'n fantastische ambiance'

De 49-jarige Spaanse hoofdinspecteur Gabriel Blanco del Campo maakte deel uit van het trio buitenlandse juryleden op de NRM. De Spanjaard reageert enthousiast als hij zijn indruk van de show geeft: 'In zo'n fantastische ambiance heb ik nog nooit gejureerd.' De jurering van de derde fokstiergroep zorgde voor verrassing. Blanco del Campo gaf de voorkeur aan de dochters van Russel. Addison streek echter met de eer en toen de bordjes voor het reservekampioenschap om-

hoog mochten, koos de Spanjaard voor Lightning. Verbazingwekkend, want volgens het reglement had Russel in dit geval de tweede keus van Blanco del Campo moeten zijn. 'Ik begreep dat het om mijn tweede keus ging en vond de Lightninggroep na Russel het best. De Russels gingen over goede benen, toonden balans in de uier en waren uniform, daar ben ik streng in. De verschillen waren klein, het was niet eenvoudig.'

Elf dochtergroepen, waarvan bijna de helft uit importstieren bestond, gingen in Utrecht de strijd aan om het kampioenschap van de beste fokstiergroep van 2004. Lord Lily was vooraf favoriet, maar na de individuele keuring op vrijdag was die rol voor Starleader. En die maakte hij waar.

Het samenstellen van de Lord Lilydochtergroep gebeurde voor deze NRM-editie waarschijnlijk onder nog grotere druk dan anders. Zijn royale dochterschare gaf een ruime keus, maar de vraag of hij voor de derde maal de beste groep zou tonen woog zwaar. De gemiddelde leeftijd van de Lord Lilynazaten maakte dat hun optreden bewaard bleef tot het laatst.

Het spits bij de zwarte fokstierenstrijd werd afgebeten door *Downalane Cello*, *Jesther*, *Canyon Breeze Allen* en *Looking Major*. Bij het binnenkomen van de vijf Cellodochters viel onmiddellijk de jeugdige uitstraling op. Dat de vaarzen allemaal al ruime tijd in lactatie waren, gaven ze in hun verschijning niet prijs. De even balkige dieren showden een mooie lengte en hoog aange-

hechte achteruiers waarin de ophangband minder sterk naar voren kwam. Celsiuszoon Cello werd gevolgd door Jesther, afkomstig uit het fokprogramma van Genes Diffusion. Jesther had op basis van zijn sterke optreden tijdens de HHH-show een reputatie hoog te houden. Het vijftal was niet geheel uniform qua bouw, maar daar was bij de plaatsing van de dieren perfect rekening mee gehouden. De uiers kenmerkten zich door hun breedte en de sterke ophangband. Dat de groep van Jesther aansprak bleek uit de stemming van zowel de individuele juryleden als de publieksjury. Unaniem stemden de Deen Erik Hansen, de uit Spanje afkomstige Gabriel Blanco del Campo, de twee Nederlandse juryleden Harm Albring en Jan Groen

en het overgrote deel van de publieksjury op de fraai typische Jesthers. Over de tweede finalekandidaat bestond meer discussie. Groen gaf als enige jurylid de voorkeur aan Looking Major, de HG-stier die op grond van zijn fokstierdochters zijn gebruik weer ziet stijgen. Terwijl bij de publieksjury de stemming nipt in het voordeel van Major eindigde, waren de overige juryleden meer onder de indruk van de CB Allendochters. Opvallend genoeg toonden de Majordochters niet de smalle voorhand die bij een fokwaarde van 90 voor dit onderdeel is te verwachten. De vijf Majors legden veel lengte in frame aan de dag met daaronder een ondiepe, mooi beaderde uier. De Emoryzoon CB Allen werd met zijn finaleplaatsing voor

Semex de eerste troef in de strijd om de titel. De stijl van de laatste drie vaarzen gaf extra flair aan deze selectie. De Allendochters etaleerden sterke, brede uiers die een fractie meer kleur mochten tonen.

Verwarring bij jury

In de tweede poule werd de eer van *Woudhoeve Russel* verdeeld door vier tweedekalfskoeien en één vaars. Terwijl Russel niet als melkverver te boek staat, straalden deze volwassen nazaten de wil om te produceren wel uit. Ondanks de ruim twaalfduizend dochters in zijn fokwaarde was er sprake van variatie in type. Als directe concurrent van Russel volgde de delegatie van de zwartbonte *Lightning*. KI Samen stelde van deze roodfactorstier zowel een rode als een zwarte groep samen, een nieuwtje in de geschiedenis van de NRM. Vergeleken met hun roodbonte zusters beschikten de zwartbonte dochters over een minder vaste vooruier. De zwartbonte vaarzen groep oogde wat lichter in de middenhand, maar vormde niettemin een zeer uniforme groep met open gebouwde vaarzen. *Jocko Besne* kon eerdere uitstekende optredens geen vervolg geven. De Besne Buckzoon, geïmporteerd door Koole en Liebrechts, schortte het aan

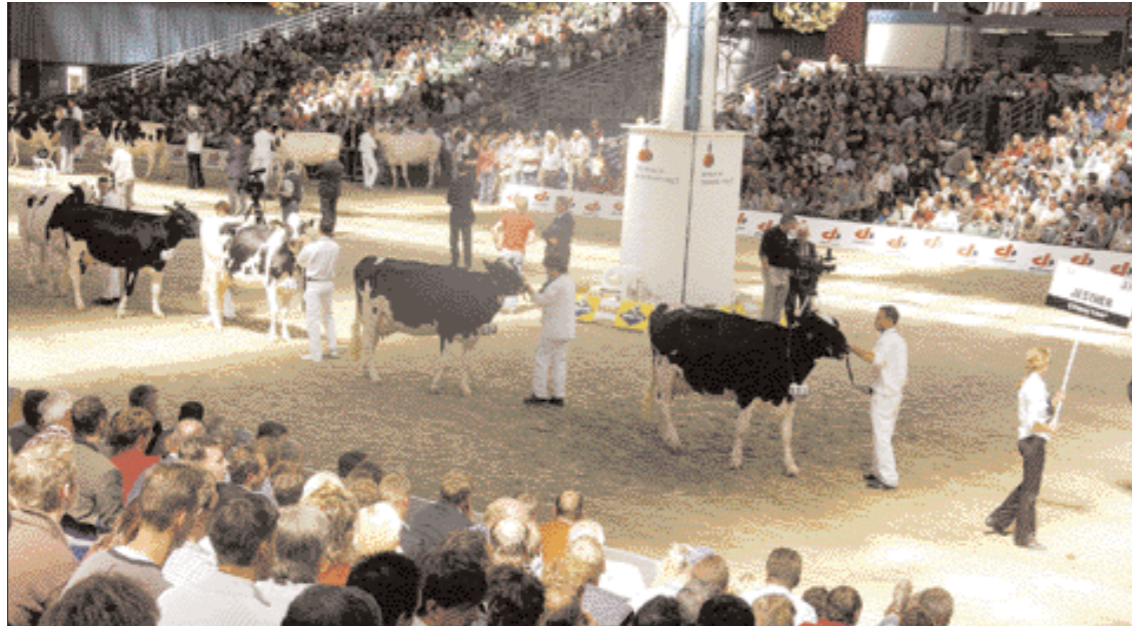
Kampioenes van Comestar Leader kaapten titel voor Lord Lily weg

Aloer Meekma

uniformiteit. De vijf nazaten toonden veel capaciteit en productieve uiers, maar in het bijzonder de derde en vijfde koe stalen op functionele onderdelen. Niettemin gaf het publiek Jocko op als tweede keus voor de finale, maar op de lijst van de juryleden in de ring ontbrak de naam van deze Besne Buckzoon. De eerste keus van het publiek ging uit naar Addison. Zijn forse, zwarte dochters straalden de wil om te produceren uit, mede door hun hoog opgehangen, mooi beaderde uiers met veel breedte in de achterste kwartieren.

Met de steun van het publiek en van Harm Albring en Jan Groen bereikte Addison als eerste keus de finale. Erik Hansen bracht zijn eerste stem uit op Lightning en wilde vervolgens op Addison stemmen, een mogelijkheid die vervallen was doordat deze stier al in de eindronde stond. In verwarring gebracht stemde Hansen toen op Russel, maar na wat uitleg gaf hij als tweede keus ook Lightning op waarvan hij de dochters een finaleplaats gunde. Dat het Spaanse jurylid als eerste keus

De goed samengestelde dochtergroep van Jesther ging unaniem door naar de finale

Russel gaf en daardoor ook bij de tweede stemming het bordje van die stier omhoog had moeten houden, viel door de consternatie niet op. Voor de einduitslag maakte het geen verschil, Lightning hield de meerderheid in stemmen.

Uniformiteit

De laatste poule van zwartbonte fokstierdochters was bijzonder van samenstelling. Regerend kampioen Lord Lily ging, in een poging de titel voor de derde keer op te eisen, de strijd aan met Heemskerkstier Wa-Del Convincer en de Canadese Comestar Leader van Se-

mex. De beide importstieren toonden voor het eerst een dochtergroep tijdens de NRM. De Convincerdochters showden op imponerende wijze hun skelet met daarin een zeer diepe rib. Hiermee compenseerden de dieren deels de wat minder krachtige stap. Na Convincer betrad Starleader de ring met niet de eerste de beste koeien: algemeen kampioen zwartbont Charity 504 voorop, gevolgd door Aaltje 49, de kampioene zwartbont midden met in haar voetspoor haar secondante Betsie 91. Bij al dit exterieurgeweld stonden de samenstellers van de

groep ongetwijfeld maar voor één probleem: hoe twee dieren te vinden die de aansluiting konden vinden bij dit sublieme koptrio?

Ondanks de ruime keuze in dochters was de selectiecommissie voor Lord Lily niet helemaal geslaagd de uniformiteit in frame te handhaven. Willem's-Hoeve Rita 233a, op vrijdag nog als derde geëindigd bij de senioren, voerde de groep aan. Haar indrukwekkende frame was moeilijk te evenaren door de rest van de groep waarbij vooral de hekensluiter iets minder maat vertoonde. De Lord Lily's vielen op door hun vast aangehechte, mooi beaderde kwaliteitsuiers. Een onderdeel dat ongetwijfeld meespeelde bij de kleine meerderheid in stemmen van de publieksjury. 36 Stemmen gingen naar Lord Lily, terwijl Starleader volgde met 30 stemmen. De individuele juryleden kozen daarentegen direct vol overtuiging voor Starleader en toonden Lord Lily's naam als tweede keuze. Beide Blackstarzonen verkregen hierdoor een plaats in de eindronde. Daar volgde een verrassende ontknoping. Het publiek bleek ook om Starleader kreeg alle stemmen en zette daarmee de kroon op een prachtige tweedaagse.

Christel van Raay

Lord Lily en Addison presenteerden wederom hun dochters tijdens de NRM

